

[Tove Niemann]

gelse af deres lejlighed kan få samme pris for andelen i foreningens formue, som vedkommende selv har betalt. Dette forudsætter naturligvis, at andelshaveren kan finde en køber til lejligheden, der vil give den pris for andelen. Det vil medføre, at andelshaveren bliver friere stillet ved afhændelse af sin lejlighed.

Alt, hvad der kan medvirke bare lidt til et friere boligmarked, vil fremskridtspartiet være positivt over for.

Stubkjær Pedersen (CD):

Liberal eller ikke liberal, lovforslaget er godt, CD kan tilslutte sig.

Dræbye (RV):

Når man nu ikke mere kan konkurrere i korthed, kan man næsten lige så godt begrundede, hvad man mener.

Baggrunden for lovforslaget er jo, at der opstod nogle efterfinansieringsproblemer ved opførelsen af nye andelsboliger i den situation, hvor ejendomspriserne var stigende, og hvor indekslån var obligatoriske – og det blev de jo fra 1. april sidste år.

Vi mener, at den del af disse problemer, som kan og skal løses, bliver løst ved den foreslåede ændring af prisfastsættelsesbestemmelsen vedrørende maksimalprisen, men vi har stillet os selv det spørgsmål, om ikke det var hensigtsmæssigt at gøre denne regel generel, sådan at den ikke kun omfattede indeksfinansierede andelsboliger, men indgik på lige fod med de øvrige maksimalprisbestemmelser i loven.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Hvis jeg nu skulle starte med at være lidt positiv, kan jeg da godt se, at for den enkelte andelshaver kan der selvfølgelig opstå nogle problemer med stigende priser og indeksbelåning, hvor vedkommende måske trækker en gæld med ud, når han eller hun flytter. Men reelt er der bare tale om, at man vælter problemerne over på køberen, samt at man kunstigt holder ejendomspriserne på dette marked oppe, og det er vi absolut ikke sympatisk indstillet over for.

I øvrigt kunne man bruge nøjagtig de samme argumenter for at lave en sikkerhed på ejerboligmarkedet. Disse problemer er nogle problemer, som folk inden for ejerboligmar-

kedet har stået med i det sidste par år, hvor der har været stigende priser. Det har bl.a. betydet, at de så ikke er flyttet, idet de ikke kunne få den økonomi ud af huset ved et salg, som de havde forventet. Hvis der overhovedet skulle være nogen årsag i at gå ind på denne form for tankegang, mener jeg da, at den absolutte forudsætning ville være, at man også havde nogle helt anderledes skræppe maksimalpriser, der sikrede mod, at man kunne hive kapitalgevinster ud ved salg. Det må i hvert fald være helt klart, at det må være betingelsen for overhovedet at gå ind og diskutere, om man skal have nogle minimumspriser inden for området.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi støtter gerne lovforslaget.

Boligministeren (Bollmann):

Jeg skal takke for tilslutningen og sige, at jeg ikke her og nu kan give nogen entydig vurdering af, hvordan ejendomspriserne vil udvikle sig, men det er da rigtigt, at udarbejdelsen af lovforslaget skete i lyset af det fald, der havde været i prisudviklingen, og jeg synes også, det skal understreges, at det jo er blevet specielt aktuelt i forbindelse med indførelsen af indeksfinansieringssystemet – det er også et svar til hr. Dræbye.

Jeg vil gerne understrege, som flere andre har gjort, at dette her jo ikke er en statslig garantiordning – det er stadig væk markedet, der afgør, hvad man kan få – men en ordning, der giver de pågældende en mulighed, og det er det, der har været væsentligt for os.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var: